

Z obsahu:

**Jubileum roku 2000
má být velikou
modlitbou chvály
a díkůvzdání**

Myšlenky z apoštolského listu Tertio millennio adveniente.

– strana 2 –

„Ruská idea“

P. Tomáše Špidlíka

Otec Špidlík je světově známým teologem, který se v poslední době orientuje na spirituální křesťanského Východu.

– strana 4 –

Návrat po 20 letech

Nestává se každý den, aby se někdo po 20 letech vrátil zpět ke kněžskému stavu.

– strana 8 –

**Modlil se k Panně
Marii**

Bílá kronika.

– strana 9 –

**Pastýřský list k 10.
roku Desetiletí du-
chovní obnovy náro-
da a 1. roku přípra-
vy na jubileum**

roku 2000

– strana 11 –

**Slavnost Neposkvrněného
Početí Panny Marie**

– ilustrace k článku na str. 4

*„Skutečně Pán je s tebou,
neboť celé tvorstvo
učinil tvým dlužníkem...
ó Panno, jejímž požehnáním
byla celá příroda posvěcena.“*

Anselm z Canterbury

Jubileum roku 2000 má být velikou modlitbou chvály a díkyvzdání

Svatý otec Jan Pavel II. je papežem, kterého Bůh dal církvi na sklonku druhého tisíciletí lidských dějin po Kristu. Je nástupcem Petrovým, který vede církev vstříc třetímu tisíciletí. Na této pouti víry chceme kráčet věrně ve stopách nástupce apoštola Petra do nového tisíciletí lidských dějin. Při této příležitosti vydal Jan Pavel II. 10. listopadu 1994 apoštolský list Tertio millennio adveniente o přípravě na jubilejní rok 2000. Podle přání Svatého otce, jak je vyjádřil tímto listem, jsme první adventní nedělí vstoupili do bezprostřední přípravy na toto velké jubileum. Chceme vám, milí čtenáři, přiblížit hlavní myšlenky tohoto apoštolského listu, a tak ve spojení se Svatým otcem a v jednotě s celou církví nastoupit cestu příprav tohoto velkého jubilea.

Přípravy velkého jubilejního roku

Každé jubileum v církevní historii je připravováno Boží prozřetelností, a to se týká také velkého jubilea roku 2000. Jsme si toho vědomi a s radostí hledíme na to, co se odehrálo v dějinách lidstva od Kristova narození, a zvláštní pozornost věnujeme tomu, co se událo mezi rokem 1000 a 2000. Nejvíce však sledujeme očima víry naše století a zkoumáme nejen svědectví lidských dějin, ale také Boží zásah do lidských záležitostí.

Z tohoto hlediska lze říci, že 2. vatikánský koncil je prozřetelnostní událostí, již církev blíž připravila jubileum roku 2000. Byl totiž podobný předchozím koncilům, a zároveň úplně jiný; koncil zcela zaměřený na tajemství církve a Krista, a zároveň otevřený světu. Protože byl otevřený, dal evangelijní odpověď dnešnímu světu, který poznal nelidskosti 20. století, prošel hrůzami 1. a 2. světové války, zajateckých táborů a nesmírných pogromů. Tyto nedávné události ukazují, že svět potřebuje očistu, potřebuje obrácení.

Říká se, že 2. vatikánský koncil znamená novou dobu v životě církve. To je pravda, ale zároveň si nelze ne všimnout, že přejal mnoho ze zvyků a způsobů myšlení předchozí

doby, hlavně z učení Pia XII. V dějinách církve se „staré“ a „nové“ vzájemně propojuje. „Nové“ vzniká ze „starého“, a „staré“ se jasněji naplňuje v „novém“. Tak tomu bylo u 2. vatikánského koncilu, tak je tomu také u papežů, kteří jsou spjatí se zasedáním koncilu, jak to zahájil Jan XXIII. a jak v tom pokračovali Pavel VI., Jan Pavel I. a nyní současný papež.

Jednotlivosti, které dohodli před koncilem a po něm a které uskutečňovali jak slovem, tak skutkem, mnoho a významně napomohly k tomu, aby bylo připraveno nové jaro křesťanského života, které se musí zjevit po velkém jubileu, pokud křesťané uposlechnou volání Ducha svatého...

Nesmíme bohatství informací a rovněž i nový jazyk, předtím neznámý, kterým koncilový text promlouvá, představují téměř poselství nových časů. Koncilní otcové mluvili jazykem evangelia, jazykem kázání na hoře blahoslavenství. V koncilním poselství je ukázán Bůh ve své nejpnější vládě nade vším, a také jako strážce svobody časných věcí.

Nejlepší přípravou na dvoutisícileté jubileum bude tedy nutně obnovené úsilí uplatňovat co nejvěrněji učení 2. vatikán-

ského koncilu v životě každého člověka a zároveň i celé církve. Jakoby koncilem byla zahájena příprava velkého jubilejního roku 2000 v nejširším slova smyslu. Kdybychom snad hledali něco podobného v liturgii, mohlo by se říci, že každoroční liturgie adventu je časem nejbližším duchu koncilu. Advent nás totiž připravuje na příchod toho, který byl, který je a který stále přichází (srov. Zj 4,8).

Zvláštní úkoly a povinnosti náležejí ve vztahu k velkému jubileu roku 2000 úřadu římského biskupa. Jistým způsobem jednali v této perspektivě všichni papežové tohoto století, které se již uzavírá...

Současný pontifikát již od své první encykliky hovoří výslovně o velkém jubileu, a vybízí všechny, aby toto období prožívali jako „nový advent“. K této otázce jsem se často vracel jinde, podrobněji jsem se jí zabýval v encyklice *Donum et vivifikantem*. Příprava roku 2000 se vskutku stává téměř hermeneutickým klíčem tohoto pontifikátu. Jistě nejde o sklon k nějakému novému chiliasmu, jak to dělali mnozí na konci prvního tisíciletí; naopak, jde o probuzení zvláštního smyslu pro pochopení všeho toho, co Duch praví církvi a církvím (srov. Zj 2,7nn), a právě tak i jednotlivým osobám skrze dary a dobrodiní udělená ve prospěch ce-

Jubileum je vždy čas zvláštní milosti, „den Hospodinovy přízně“: jako takové má radostný charakter. Jubileum roku 2000 chce tedy být velikou modlitbou chvály a díkyvzdání především za dar vtělení Syna Božího a za dar vykoupení, které vykonal. V onom roce znovu stanou křesťané s novým úžasem víry tváří v tvář lásce Otce, který vydal svého Syna, „aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný“ (Jan 3,16). Dále budou s hlubokou vroucností děkovat za dar církve, kterou založil Kristus jako „svátost neboli znamení a nástroj vnitřního spojení s Bohem a jednoty celého lidstva“ (LG, 1). Jejich díkyvzdání se bude týkat také plodů svatosti, které vyžrály v životě tolika mužů a žen, kteří dokázali v každé historické době bezvýhradně přjmout dar vykoupení.

Jan Pavel II., Tertio millennio adveniente, čl. 32

lého společenství. Je třeba zdůraznit to, co Duch radí různým společenstvím, od těch nejmenších, jako je rodina, až po největší, jakými jsou národy a mezinárodní organizace, aniž by se při tom opomíjely kultury, civilizace a zdravé tradice...

Dějiny veškerého křesťanstva, nazírané v tomto světě, se nám jeví jako jediný tok, do něhož vlévá své vody mnoho říček. A tak nás rok 2000 vybízí, abychom obnovili svou věrnost, upevnili svou jednotu a přicházeli k břehům této široké řeky, totiž řeky zjevení, křesťanství i církve, která protéká dějinami lidstva již od události v Nazaretě a pak v Betlémě po dva tisíce let. Je to skutečně „řeka“, jejíž „toky“ – jak říká žalm – „jsou k radosti Božímu městu“ (Ž 46/45,5).

(Jan Pavel II., Tertio millennio adveniente, čl. 17–25)

Liturgická čtení

1. čtení – Iz 40,1–5.9–11

Těšte, těšte můj národ – praví váš Bůh. Mluvte k srdci Jeruzaléma, volejte k němu, neboť je skončena jeho roba, odčiněna jeho vina, vzal totiž z Hospodinovi ruky dvojnásob za své hříchy.

Hlas volá: „Na stepi připravte Hospodinovi cestu, v pustině urovnejte stezku našemu Bohu! Každé údolí ať se zvýší a každá hora a pahorek ať se sníží! Co je kopcovité, ať je nížinou, co je hrbolaté, ať je rovinou! Zjeví se Hospodinova velebnost; každé tělo uzří jeho spásu. Hospodinova ústa to řekla.“

Vystup na vysokou horu, Sióne, který hlásáš radostnou zvěst, mocně pozdvihi svůj hlas, Jeruzaléme, který hlásáš radostnou zvěst! Neboj se, nahlas řekni judským městům: „Hle, váš Bůh! Hle, Pán, Hospodin, přichází v síle, jeho rámě mu dává vládu. Hle, u sebe má svou mzdu, před sebou má svůj zisk. Jako pastýř pase své stádo, svým ramenem je shromažďuje, ve svém klínu beránky nese, ovce s mláďaty pomalu vede.“

2. čtení – 2 Petr 3,8–14

Jednu věc, milování, nesmíte přehlédnout: že je u Pána jeden den jako tisíc roků a tisíc roků jako jeden den. Ne že by Pán otálel splnit to, co slíbil, jak ho někteří lidé obviňují z otálení, ale je k vám shovívavý, protože nechce, aby někdo zahynul, naopak chce, aby se všichni dali na pokání. Ten den Páně však přijde jako zloděj a tehdy nebesa náhle s rachotem pomínou, živly se stráví zářem a země i všecko na ní bude souzeno.

A tak všechno vezme za své. Jak vám proto musí ležet na srdci, abyste žili svatě a zbožně, a tak očekávali a urychlovali příchod tohoto Božího dne, kdy se nebesa stráví v ohni a živly rozplynou v žáru. Ale my čekáme – jak on to slíbil – nová nebesa a novou zemi, kde bude mít svůj domov spravedlnost.

Když tedy na to musíte čekat, milování, horlivě se snažte, abyste byli před ním bez poskvrny a bez úhony v pokoji.

(Pokračování na straně č. 6)

Myšlenka na neděli

HLAS VOLAJÍCÍHO NA POUŠTI

Zamyšlení nad úryvkem Mk 1,1–8

Vycházela k němu celá judská krajina

Dnešní úryvek tě nezavede za Ježíšem, ale za Janem Křtitelem, jeho předchůdcem. Aby mohl Ježíši připravit cestu do svého srdce, potřebuješ se setkat s někým, koho Ježíš posílá před sebou. Má ti otevřít oči i uši a ukázat ti, co činí cestu do tvého srdce neschůdnou a nepřístupnou. Nauč se přijímat proroky pokorně a s úctou, jakoby to byl sám Pán. Jsou pro tebe velkým a drahocným darem.

Chceš-li se setkat s Janem, přidej se k těm, kteří jej hledají, protože jej potřebují. Opustili své domácí pohodlí a putují po nepohodlných cestách na osamělé místo, kde Jan působí. Ten břeh Jordánu se stává poutním místem, protože je místem milosti. Pouti jsou smysluplné právě tehdy, jestliže jejich cílem je dosáhnout odpuštění hříchů.

Hospodin Jana povolal a on poslechl důsledně a bezvýhradně.

Strohost jeho života jde nad rámec obyčejů i příkázání, ale právě tím přesvědčuje každého, že to, co káže, především sám koná. Zdá se dokonce, že mírou své sebekázně a odříkání chce nahrazovat to, k čemu se někteří ze zástupu nechťejí odhodlat.

Přitažlivost Janovy osoby je názorným příkladem, jak účinně působí důslednost a opravdovost. Všimni si také, že se nijak nesnaží připodobnit ani zalíbit svému okolí, naopak, lidem, kteří jej vyhledávají, imponuje právě svou odlišností. Ačkoliv se jinak obléká a jinak se stravuje, bydlí a ničím se nepodbízí, přece jsou ochotni přijmout jeho požadavky, a ty jsou zcela nekompromisní: **čiňte pokání, změňte svůj život**. To, co zde působí a přitahuje, není vnější podobnost, ale vnitřní síla a důsledné plnění poslání svěřeného Bohem.

Ačkoliv má u svých posluchačů takový úspěch, nejen že sám sobě nic nepřičítá, ale důsledně odkazuje zástupy na Ježíše Krista: *Za mnou přichází silnější, než jsem já, a já nejsem hoden zavázat mu střevíce*: To je základní podmínka úspěšného působení: Každý apoštol je jen předchůdcem, který připravuje cestu Tomu, který je silnější. Apoštol musí dělat místo Ježíši

Kristu s vědomím vlastní nehodnosti a nedostatečnosti, nikoliv prosazovat sám sebe. Všechno to, co my na poli apoštolátu děláme, je jen symbolem pro to, co ve skutečnosti působí sám Duch svatý.

Před tváří proroka, který je výmluvným příkladem opravdovosti, to myslí doopravdy i příchozí poutníci: neplní jeho výzvu jen formálně: *sestupují do řeky ke křtu a vyznávají své hříchy*. Dokud byli s hříchy spjati, nechávali si je v sobě a pro sebe. Stržení Janovou bezúhonností a plamennou výzvou chtějí se se svými hříchy definitivně rozejít. Proto je vyznávají. K vyznání hříchu se člověk odhodlá, jestliže pozná a uzná svou hříšnost a chápe zavrženíhodnost spáchaného hříchu. Bez vyznání se člověk nemůže dostatečně distancovat, odloučit od spáchaných vin, potřebuje vyznání především sám pro sebe. Děkuji Ježíši, že ti připravil místo, kde můžeš bezpečně vyznávat své hříchy. Uč se zde u Jana v Jordánu správnému postoji k přijetí svátosti pokání: ne proto zpytuješ své svědomí, abys měl ve zpovědi co říct, nýbrž proto hledáš zpovědníka, že sis nejdříve ozřejmil a uvědomil, jak zavrženíhodné jsou tvé hříchy. K svátosti smíření tě bezpečně přivede přesvědčení o závažnosti vlastních vin a potřeba rozhodně se od nich odloučit tím, že je všechny jmenovitě, veden lítostí, upřímně přiznáš a vyznáš. Úplné vyznání vlastních vin je návratem k pravdě a branou k smíření a nápravě.

Blahopřej upřímně všem těm, kteří vystupují z Jordánu s milostí a mírem v srdci, protože poslechl proroka. Na Janově působení vidíš, jak velkým darem pro lidstvo je osobnost, která se celá zasvětila službě Bohu a svým vlastním životem vyzývá k pokání. Proroci nejsou postavy minulosti. Bůh je v každé době vybírá a posílá, *protože je k nám shovívavý a nechce, aby někdo přišel do zkázy, nýbrž naopak, aby se všichni dali na pokání*⁽¹⁾. Skutečnost, že jejich výzva přivádí mnohé k pokání a obrácení, je pravým rozlišovacím znamením Božích proroků.

Pros Pána Ježíše nejen o to, aby je dále posílal, ale především abychom se naučili dobře naslouchat hlasu *všech těch, které i dnes posílá před svou tváří, aby mu připravili cestu*. Pros jej, abychom uvěřili tak jak, všichni ti poutníci u Jordánu, že **Pán je blízko!**

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Viz 2. čtení 2 Petr 3,9

„Matce Krista
a církve zasvěcují
celý svět,
všechny národy
země,
všechny lidi,
neboť ona
je Matkou
jich všech...“

Jan Pavel II.

Slavnost Neposkvrněného Početí Panny Marie

Jan Pavel II. jednou napsal: „Kristus je plnost milosti. Maria přijímá Krista a skrze Krista přijímá plnou účast na vnitřním životě Boha Otce, Syna a svatého Ducha.“ Tato účast překonává všechno, co člověka odděluje od Boha. Vylučuje i dědičnou vinu. Kristus, který se stal svým vykupitelským dílem původcem božského života a milosti v každém člověku, musí především svou Matku vysvobodit tou nejvyšší mírou od vší viny. Velkodušnost Syna jde vsříč Matce od prvního okamžiku její existence. Maria se právem nazývá Neposkvrněné Početí.

Ochránění od dědičné viny je nejdokonalejší a nejblaženější způsob vykoupění. Tak se stala Maria pro lidstvo velkou nadějí, protože je pravzorem a ideálem duše spojené s Bohem. Církevní otcové nešetřili námahy, aby velebili svatost a neposkvrněnou čistotu Matky Boží. Mnoho světců ve středověku podepsalo své zasvěcení Neposkvrněné Panně svou vlastní krví. Zdá se, že to ani nebyla učenost teologů jako spíše prostá a živá víra věřícího lidu, která sehrála svou rozhodující úlohu pro rozvoj tohoto tajemství a jeho oslavu svátkem Neposkvrněného početí.

„Tajemství této Evy-Marie předznamenává církev, kterou Bůh zjevuje na prahu ztraceného ráje, aby vrátil lidstvu naději a útěchu. V tomto tajemství má se nyní rozvinout naše láska k církvi, aby se tak obnovila a prohloubila naše úcta k Panně Marii“ (Hugo Rahner).

I v nás se musí stále znovu uskutečňovat vítězství nad hadem. V Marii tušíme původní řád tvorstva, jak to vyjadřuje anděl ve svém pozdravu: **Ty jsi plná milosti.**

Chrámové písně ji oslavují jako krásnou růži, květ rajské libeznosti, čistou Pannu, která vykvetla do rajské krásy a rozvíla se v lilii. Svěřuje se její velké přímlyvné moci: *Volej za nás k Ježíši, on tě vyslyší.*

Nám, kteří jsme se spolu s Adamem vyloučili z řádu milosti, dostává se skrze Krev Ježíše Krista stejné milosti. Pavel neúnavně hlásá: *On vás skrze své tělo vydané na smrt vykoupil, abyste byli před ním svatí, neposkvrnění a bezúhonní* (Kol 1, 22).

Mariina svatá tvář září nám vsříč v naší nouzi, neboť *milost se dostává těm, kteří mají důvěru* (Kateřina Labouré). P. Maxmilián Kolbe zasvětil celý svůj život až do posledních chvil svého utrpení ve vězení Neposkvrněnému Početí Panny Marie. Její „Ano“ vyvolává i v nás nadšení pro zásadní otevřenost vůči Bohu, pro připravenost až do úplného sebeodevzdání, aby i naše srdce a náš život se hluboce sjednotil

s Bohem v poslušnosti, kterou již nikdy neodvoláme.

Je politováníhodné, že tento svátek se stal obyčejným pracovním dnem. Věřící lid jej však dále slaví svým srdcem i slovy písní.

Ve čtení od Anselma z Canterbury, které je součástí dnešní modlitby církve, jsou tato slova: *Bůh je Otec, který všechno založil, Maria je Matka, která všechno obnovila. Neboť Bůh zjevil Syna, skrze něhož bylo všechno znovu stvořeno, a Maria porodila toho, skrze něhož bylo všechno zachráněno. Skutečně Pán je s tebou, neboť celé tvorstvo učinil tvým dlužníkem... ó Panno, jejímž požehnáním byla celá příroda posvěcena.* (Podle SKS)

**Mariina svatá tvář
září nám vsříč
v naší nouzi,
neboť milost se
dostává těm,
kteří mají důvěru.**

(Kateřina Labouré)

„Ruská idea“ P. Tomáše Špidlíka

V pondělí 18. 11. uspořádala Moravskoslezská křesťanská akademie ve velkém sále kurie olomouckého arcibiskupství přednášku jezuitu Prof. ThDr. Tomáše Špidlíka z Říma na téma „Duchovní otázky dneška“.

Otec Špidlík je světově známým teologem, který se v poslední době orientuje na spiritualitu křesťanského Východu. Více než 200 přítomných hluboce oslovil tento 78letý kněz hloubkou a jasností svých myšlenek, svým humorem a láskou k lidem.

Poté v aule Teologické fakulty UP v Olomouci uspořádalo Centrum Aletti Velehrad-Roma slavnostní představení knihy Prof. Tomáše Špidlíka „Ruská idea“. Za přítomnosti olomouckého arcibiskupa Mons. Jana Graubnera, rektora Palackého univerzity Prof. Dr. Josefa Ja-

řaba a dalších významných osobností knihu představil Daniel Kroupa. Po úspěšném francouzském a italském vydání se dostává i k našim čtenářům. Autor v ní představuje ruskou ideu s jejím osobitým pohledem na člověka. P. Tomáš Špidlík nemínil ve své knize podat shrnutí všech dosavadních výsledků bádání na poli ruské spirituality, ale vybírá ty aspekty ruského křesťanského myšlení, které jsou pro západního člověka jiné, nové, a tedy nejvíce podnětné. Ukazuje nám, čím může myšlení Východu obohatit život a myšlení na Západě.

Neposkvrněné početí

Výraz „neposkvrněné početí“ je nesnadný k pochopení a bývá také mylně chápán. Mnozí jej zaměňují s panenským početím Ježíše Krista. Redukují dvě rozdílná, i když těsně související tajemství na jakýsi neurčitý gynekologický mýtus. Tato hrubá neznalost v dnešním materialisticko-ateistickém světě převládá.

Oba pojmy neposkvrněného početí jsou abstraktní, odlišné a provokující. Podstatné jméno označuje biologický fakt: oplodnění vaječné buňky. Přídatné jméno znamená popření. Chce říci: bez poskvrny. Zde kontrastuje ideální a duchovní, které je ve formulaci obsaženo, s materiálním ve slově početí. Tento výraz je mnohoznačný a často špatně chápáný.

Co je tak paradoxní a zvláštní na tomto tajemství: Maria se nenarodila zázračným způsobem, nebyla panensky počata jako její Syn Ježíš. Podle Božího plánu byla počata z lidského otce a z lidské matky: jako každý jiný člověk se narodila z lásky dvou lidí, kteří se spojili pro život.

Maria se narodila ve vinou poznamenaném lidském pokolení. Ale v rozhodujícím okamžiku, když Bůh tvořil duši této obdivuhodné lidské bytosti, pro-

lomil pekelný kruh viny, kterým je poznamenán každý lidský život při svém vzniku. Bůh učinil Marii od samého počátku výchozím bodem nového stvoření, tak jak to předpověděli proroci. Uchránil ji od poskvrny a viny tohoto světa. Tak přijímá všechno nový jasný počátek. Můžeme zde vzpomenout na pramen, který vytryskl pod rukama Bernadetty Soubirousové v Lurdech. Vytryskl uprostřed bláta, ale sám byl křišťálově čistý. Postupně pročistil bláto a ukázal se jako čistý.

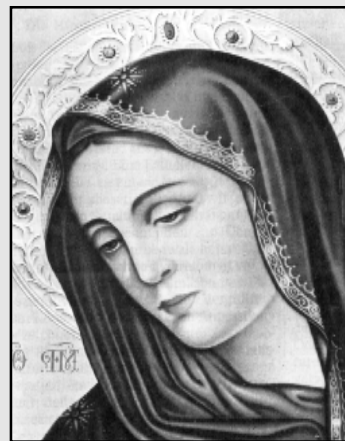
Mistrovské Boží dílo bylo zaslíbeno ve Starém zákoně ve větší míře, než by se na první pohled zdálo. Proroky předpověděné nové stvoření neznamenalo zničení starého a jeho nahrazení něčím novým. Byl to spíše nový začátek, který vytryskl z nitra prvního stvoření, z nitra vyvoleného národa, neboť Bůh je věrný. Mohl vycházet jen z toho starého, a tak

vznikl *nový výhonek na kořeni Jesse*, z něhož se má narodit Mesiáš.

V Mariině těle měl být počat Bůh, který se stává člověkem a který je současně mystickým tělem všech těch, kteří jsou s ním spojeni ve víře a lásce. Maria je jeho nejpřednějším údem skrze svoji dokonalou odevzdanost Kristu. Tvoří jeho tělo, které je solidární s lidstvem a stává se jeho spasitelem.

V Marii se i církev stává neposkvrněnou, protože Maria je takovou nejen pro Boží dar, ale celým svým životem a jednáním: ani nejmenším zaváháním, ani nejmenší odchylkou neposkvrnila svou vstupní úlohu. Církev je podobně jako ona dar Ducha svatého a zdroj veškeré svatosti, i když je tvořena lidmi, kteří dále hřeší. V církvi existuje tajemná bariéra mezi svatostí Božího daru a slabostí jejích členů. Tak kráčí stále vpřed moc Boží lásky, i když ze strany lidí pokračují viny a porážky. Tato bariéra prochází našim srdcem. Posunuje se vpřed nebo vzad podle toho, jak jsme ochotni přijímat Boha. V Marii je všechno světlem, pravdou, čistotou a svatostí, v Marii je všechno dokonale svobodné.

René Laurentin

Neposkvrněná a nejsvětější Panno, nejčistší Matko, která jsi působením Ducha svatého porodila Syna věčného Otce, věčný chrám božské Trojice, buď pozdravena. Ty jsi požehnaná mezi všemi ženami, Bůh tě učinil tou nejblazeštější, protože skrze tebe naplnil celou zemi svou vznešeností a majestátem. Svatá Panno, ty jsi vzešla světu jako jasné červánky, které nám přinesly Slunce vznešenosti. Skrze tebe byla zaplašena strašlivá noc temnoty, zlomena moc tyranů, zničena smrt, poraženo peklo, zrušeno nepřátelství mezi Bohem a člověkem, zajištěn mír, uzdraveny nemoci duše milostí svatosti a celý svět zazářil nejjasnějším světlem pravdy. Buď pozdravena, Panno Maria!

biskup a mučedník sv. Metoděj (+311)

P. Špidlík se narodil 17. 12. 1917 v Boskovicihách u Brna. V roce 1940 vstoupil k jezuitům do noviciátu, v Holandsku dokončil filozofická studia a byl zde v roce 1949 vysvěcen na kněze. Po ukončení svého formačního období v Tovaryšstvu Ježíšovu byl v roce 1951 povolán do Říma, aby spolupracoval v Radiu Vatikán. Současně byl ustanoven spirituálem České papežské koleje sv. Jana Nepomuckého v Římě. Tuto funkci zastával 38 let. Současně působil na Papežském orientálním institutu. V roce 1955 P. Špidlík obhájil

na Orientálním ústavu svou doktorskou práci. V témže roce zahájil dráhu univerzitního docenta. Přednášel nejen na Orientálním institutu, ale i na Gregorianu a Teresianu, byl zván mnohokrát do zahraničí.

Stává se brzy velice známou evropskou osobností. I přes tolik úkolů si ještě nachází čas na psaní knih. Od roku 1956 napsal větší množství titulů, z nichž 18 bylo přeloženo do češtiny. V současné době přijal členství v týmu, který vytváří Centro Aletti při Orientálním institutu v Římě.

ČBK

„Děti z Něvského prospektu“

Pravoslavná Teologická akademie v Petrohradě se stará o děti, které žijí na ulicích.

Podle ruské katolické agentury BLI vyvinula tato akademie společně se sociálním úřadem města pro tyto děti pomocný program, který se snaží o výchovu a vzdělání „děti z Něvského prospektu“ a zprostředkovává pro mládež pracovní místa, aby se mohla osamostatnit a žít řádným životem.

ČBK

Každý den doslova miliony televizních diváků – od těch nejmenších předškolních dětí až po ty nejstarší – sleduje vysílání TV Nova. Mnozí z nich přijímají předkládané informace nekriticky a bez dalšího uvažování a většinou bez možnosti si uvedené informace ověřit. Vracíme k pořadu Na vlastní oči, který TV NOVA odvysílala 29. 10. tohoto roku. V čísle 46 jsme uveřejnili protest farní rady. Dnes se k tomuto případu vracíme a přinášíme vám informace „z druhé strany“.

Na vlastní oči?

Televize NOVA v části pořadu Na vlastní oči nazvané „Bratrstvo“ naznačuje, že katolická církev manipuluje lidskými osudy. Ale i tvůrci tohoto žánru se často ocitají v pokušení manipulovat s city a myšlením diváků, podávat senzaci na úkor pravdy, a nakonec posloužit demagogii. Autoři zmíněného pořadu se dopustili v tomto ohledu závažných chyb, v jejichž důsledku se portrét katolické církve stává karikaturou.

Před divákem je inscenován pomyslný soud na základě tří obžalobkyň (je třeba si položit otázku, zda jejich rodinné problémy nemají kořen v něčem jiném než v kolizi s duchovním správcem vršovické farnosti a se společenstvím mládeže kolem něho) a dvou kněží, kteří mají

redaktorům vysvětlit, jak to bylo s inkriminovanými případy (o skutečnou debatu se ovšem nejedná: oba reaguji na dotazy redaktora, nikoli na to, co se ukazuje divákovi – je snadné si představit, že by na záběry a slova aktérů argumentovali k věci). Komentář redaktora i zvolené prostředky napovídají divákovi negativní závěr o církvi. V pořadu je zastoupena vršovickým knězem, jeho společenstvím a mluvčím biskupské konference. Argumenty vynívají tak, že kněz se souhlasem arcibiskupství odnímá člověku osobní svobodu, ovládá běh lidského života (co dělat během dne, koho si vzít) a shromažďuje majetek (blíže neuvedeno jak). Jakoby tu vystala stereotypní karikatura známá z učebnic dějepisu z dob, kdy se objektivní zkoumání událostí nepovoľovalo.

Autoři používají zkreslující výrazové prostředky, jimiž se zpravidla dosahuje manipulace diváka. Sestřih záběrů zdůrazňuje záměr komentátora a neumožňuje ani jedné straně vyjádřit se k autorovu výtvaru. Kamera najíždí na záběry strany „obžalované“ tak, aby vynikly temné stíny, chmurnost opraveného kostela a neopravené venkovské fary, zatímco strana „žalujících“ září čistotou. Z bohoslužby vytrhuje pohyby naznačující jednotu (povstání věřících, držení se za ruce při modlitbě Otče náš), kterou ovšem interpretuje jako slepou poslušnost. Tváře mladých lidí zabírá ve chvíli vážného soustředění, ne například ve chvíli společného zpěvu nebo pozdravení pokoje – chce zřejmě vytvořit paradox k tvrzení kněze, že to je mládež radostná.

V pořadu jsou uvedeny jen části skutečností, nebo docela nepravdy. Například vzniká dojem, že paní Světlana snad žila uprostřed vršovického společenství. Nedožvíme se motivy vzniku nerovného manželství, možná ty podstatnější, než jaké prozrazuje ve své výpovědi, ani důvod, proč její dcera, zjevně vzdálená křesťanskému životu, žila s dívkami ze spo-

lečenství na venkovské faře. V případě Jana Pozdníka neslyšíme nic o jeho diagnóze před příchodem do společenství. Slyšíme zato o většině nesouhlasících věřících rodičů, zatímco slovo je dáno třem matkám, z nichž jedna prozrazuje vztah ke Kristu, který se nedá nazvat vírou (říká, že kromě Jana jí mladí lidé pořád mluvili o „tom“ Kristu). Přerušení kontaktu s rodiči má údajně být typické pro život ve vršovickém společenství (opět podloženo pouze dvěma případy, ač dotyčných mladých lidí je nejméně dvacetkrát tolik). O rodinném zázemí Jirky a Dany se také nedovíme nic. Z množství far po celých Čechách by při důkladném prozkoumání zbyly tři. Zcela absurdně vynívají tvrzení Světlaniny dcery o dlouhém odříkávání modliteb a o klečení na hrachu, ačkoli nesmyslu s hrachem neváhala NOVA použít v reklamním šotu na tento pořad.

Domnívám se, že autoři dluží knězi Vladimírovi, vršovickému společenství a katolické církvi omluvu za hanobení a divácké veřejnosti objektivní pohled na události a postavy v pořadu otevřené. Bylo by třeba také dokumentovat slova P. Hermanna o poctivém životě podle Kristova evangelia, které P. Vladimír, bratři a sestry z mládeže i celé vršovické farnosti usilují uskutečňovat. Uskromňování, dělení se s druhými, snaha o čistotu vzájemných vztahů, přátelství, pomoc těm, kdo potřebují, obětavost a věrnost jako dodržení osobního slibu, prohloubení vztahu k Bohu – prameni a obnoviteli dobra, lásky a života, to jsou hodnoty potřebné nejen pro jedno společenství, ale pro celou společnost. Škoda, že pořad na ně neukázal právě tu ve vršovické farnosti, kde jsou celkem zjevné. †

Mlada Mikulicová,
sestra kněze

Liturgická čtení

– pokračování ze str. 3

Evangelium – Mk 1,1–8

Začátek evangelia o Ježíši Kristu, Synu Božím: Je psáno u proroka Izaiáše: „Hle, já posílám svého posla před tebou, on ti připraví cestu. Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Pánu, vyrovnejte mu stezky!“ Když Jan Křtitel vystoupil na poušti, hlásal křest pokání, aby byly odpuštěny hříchy. Vycházel k němu celý judský kraj a všichni jeruzalémští obyvatelé, dávali se od něho křtít v řece Jordánu a přitom vyznávali své hříchy.

Přečetli jsme...

David Železný odsouzen k tříletému trestu – pod tímto titulkem Svobodné slovo ze dne 26. listopadu na str. 2 uvádí: Ke třem rokům odnětí svobody ve věznici s dozorem Okresní soud pro Prahu-západ odsoudil Davida Železného, který je starším synem ředitele televize Nova Vladimíra Železného a který před uvězněním pracoval jako ředitel propagace rádia Nová Alfa. Soud ho uznal vinným z toho, že 1. prosince 1995 znásilnil na okraji Prahy jedenadvacetiletou dívku. Pokud se David Železný neodvolá, bude zřejmě uvězněn na čtyři roky.

K uloženému tříletému trestu by mu byl totiž přičten i předchozí podmíněný trest v délce jednoho roku, ke kterému ho před dvěma lety odsoudil Obvodní soud pro Prahu 1. David Železný byl tehdy odsouzen za vydírání.

Dalšího trestného činu se pak údajně dopustil v létě roku 1994, kdy podle názoru obžaloby znásilnil na Kladensku další mladou dívku. Toto soudní jednání však stále probíhá. David Železný, který násilné chování k oběma dívkám popírá, se nyní pohybuje na svobodě. Z vazby byl propuštěn poté, co za něj jeho otec složil kauci ve výši 750 000 korun. †

Zde stál a opět bude stát mariánský sloup!

Psal se rok 1881. Právě dostavěné Národní divadlo, kaplička české národní kultury, lehla popelem. Ještě plameny docela nepohltily svoji oběť – a už jeden prostý muž sňal klobouk a zahájil tak symbolicky novou sbírku...

Tuto čítankovou story zná každý Čech, jemuž není kultura prázdným pojmem. Obnova něčeho, co podlelo přírodním živlům, vlastními obětmi a spojeným úsilím tisíců nadšenců si vždycky získá uznání a respekt i těch nejzarytějších odpůrců.

Národní divadlo bylo zničeno nešťastnou náhodou. Pár set metrů odtud však stál jiný symbol, ano, více než symbol, který nelikvidoval přírodní živel, ale lidská neinformovanost, předsudky a zloba. Dá se i on znovu postavit? Najdou se tisíce nadšenců jako v případě Národního divadla?

Mariánský sloup na Staroměstském náměstí stržený 3. listopadu 1918, dílo sochaře J. J. Bendla a skvost baroka 17. století, nebyl památníkem národní poroby na Bílé hoře, jak se falešně domníval svobodou opojený zástup, který vykonal dílo zkázy. Připomínal úplně jinou událost: záchranu Prahy před Švédy roku 1648. Toto téma inspirovalo mnoho českých dramatiků a literátů v době národního obrození k posilování vlasteneckého ducha, jak píše A. Jirásek v F. L. Věkovi.

Mariánský sloup rostl s Prahou a jejími obyvateli. Ba ještě více, rostl s tímto národem, stal se přirozenou a organickou součástí metropole Čechů, nikoliv jako pozdější třicetimetrový gigant na Letné, znázorňující jednoho z největších zločinců všech dob a vyvyšující se nad ostatní stavby. Matka Boží se nad nikoho nevyšuje. Mistr Bendl pojmal její postavu v prosté životní velikosti. Umístil ji na sloupu,

aby zdůraznil, že ji vyvyšil Bůh, neučinila tak ona sama. Maria symbolizuje zcela opačné hodnoty, než krvavý diktátor s knírem. Nemá vojsko ani policii, byla prostou ženou v domácnosti, která si skrze lásku k Bohu zamilovala člověka. Tam, kde císařové, generalissimové, fyřerové a první tajemníci přinášeli smrt, ona přinášela život. K ní se obraceli naši předkové o pomoc ve chvílích ohrožení života. A skrze ni daroval Bůh mnohem víc. Život jako nikdy nekončící hodnotu – věčnost. Jen proto a kvůli tomu řekla ve chvíli zvěstování Bohu své „ano“, jen proto a kvůli tomu přijala ráda a ochotně poslání být Matkou Ježíše Krista, Božího Syna a Spasitele. Sama podle Bible řekla, že se plně ztotožňuje s Bohem, který podle jejích vlastních slov „rozptýlil ty, kdo v srdci smýšlejí pyšně. Mocně sesadil z trůnu a ponížené povýšil, hladové nasýtil dobrými věcmi a bohaté propustil s prázdnou.“

Tato náboženská motivace vedla české katolíky mezi dvěma světovými válkami ke snahám o obnovu mariánského sloupu. Našli spojence též u mnoha nekatolíků, inspirovaných uměleckými hledisky a požadavky slušnosti a estetiky. Nacistická okupace a komunistická totalita neobrátily tyto plány vniveč, jak by se logicky mohlo zdát. Díky finančním i jiným obětem našich emigrantů jsme mohli před dvěma lety uvítat v areálu kláštera na Strahově sochu nazvanou „Panna Maria z exilu“, která 40 let čekala v opatství Lisle u Chicaga na svůj příjezd do vlasti.

Atmosféra v naší společnosti není nakloněna obnově mariánského sloupu na Staroměstském náměstí. Socha z Lisle nadto není věrnou kopií originálu. To ovšem nic nemění na konečném cíli a přání nejen katolíků, ale mnoha kulturních lidí dneška: vybudovat sloup a opět jej umístit tam, kde stával více než 260 let. Před třemi lety jsme vyjádřili tuto svou víru posazením základního kamene na místo, odkud Panna Maria žehnala Praze a celé vlasti, s čtyřjazyčným nápisem: „Zde stál a opět bude stát mariánský sloup.“

Co brání, abychom se stavbou sloupu nezačali už teď? Momentální byrokratická neprůchodnost záměru umístit sloup na Staroměstském náměstí? Jsou přece jiná místa, kde socha může počkat na příznivější časy. Necháme se zahanbit našimi krajaný v exilu? Mohutné zástupy, které vítaly v květnu roku 1994

R. M.

naši Paní z exilu, a veliký průvod, který vyšel 3. listopadu 1993 z Týnského chrámu k místu, kde sloup původně stál, dávají naději, že náš lid je schopen a ochoten zopakovat finanční obětavost svých předků ve věci Národního divadla a přispět Společnosti pro obnovu mariánského sloupu, která už stavbu fakticky zahájila. Zde se jedná přece o víc, než o divadlo, které je hodnotou kulturní. Mariánský sloup je hodnotou ne pouze kulturní, ale hlavně a na prvním místě duchovní.

Literární historik Václav Černý, který nebyl žádným přítelem katolické církve, si v jednom svém fejetonu postěžoval, že tu není nikdo, kdo by svolal „na naše všivě české hlavy požehnaní Boží“. Kdo jiný než Matka Boží je schopen naplnit toto poslání, které sloup na Staroměstském náměstí tak zřetelně a srozumitelně připomínal? Nebo co jiného může český národ upozornit na stále přítomnou lásku „Popelky Nazaretské“ než mariánský sloup umístěný na jednom z nejrušnějších a nejznámějších míst naší vlasti, kudy procházela historie v koncentrovaných dávkách?

Kulturní přínos Dr. Josefa Svátka

Josef Svátek vystudoval za protektorátu archivní školu. Po válce zahájil studia historie na Karlově univerzitě v Praze, ale po únoru 1948 je nemohl dokončit. Odchází do Opavy, kde nastupuje jako pracovník oblastního Státního archivu. Studuje dějiny církevních řádů. Nejvíce pozornosti věnuje piaristům, kteří hlavně v 17. století přispěli k růstu vzdělanosti a školské výchově. Využívá příležitosti a dokončuje vysokoškolská studia na Palackého univerzitě v Olomouci. Z Opa-

vy přechází v r. 1961 do Holešova, kde se stává ředitelem holešovského Městského muzea. Publikuje v odborných časopisech, píše knižní recenze, statě a dílčí studie; překládá – ovládá pět světových jazyků. Působí v kulturním životě, dlouhá léta vede kronikáře obcí k odbornému a systematickému zpracování zápisů do obecních kronik. Letos oslavil holešovský historik, překladatel, archivář a publicista PhDr. Josef Svátek životní jubileum – 75 let.

ČBK

Návrat po 20 letech

Nestává se každý den, aby se někdo po 20 letech vrátil zpět ke kněžskému stavu. Toto se přihodilo Bobu Sodlackovi, profesoru vyšší odborné školy, který se vrátil do Medjugorje, aby poděkoval za tento dar. Poprvé byl v Medjugorje v r. 1990, aby se modlil za svou rodinu, která se ocitla ve vážné krizi. Hledal tehdy pomoc u mnoha lidí, ale bezvýsledně, a myslil již na nejhorší. Po několika návštěvách Medjugorje se jeho srdce otevřelo, odpustil všem a našel novou sílu pro nový život.

Přišel jsem se modlit za svou rodinu a vracím se ke kněžství

Co jste podnikl, abyste zachránil své manželství?

Zkoušel jsem všechno. Chtěl jsem zachránit své manželství za každou cenu kvůli svým dvěma synům. Nabídl jsem své družce jeden dům, abych v ní probudil důvěru, že Bůh může zachránit naše manželství. Navrhl jsem Kathy, že se budeme společně modlit, zašel jsem za sestrami Matky Terezy a modlil jsem se spolu s nimi. Po půl roce, když jsem stále začínal znova od nuly, svěřil jsem se jim, že bych to chtěl zkoušet znovu. Ony mi odpovídaly: „Ale my se modlíme, aby ses vrátil ke kněžství. Řekl jsem jim: „Modlete se za naše manželství!“ Ale ony se jen usmály.

Jak jste se dověděl o Medjugorje a jak jste se sem dostal?

Slyšel jsem o Medjugorje často mluvit, ale nezajímalo mě to. Pak jsem byl na přednášce jednoho známého. Moje srdce zahořelo touhou slyšet o jeho zkušenostech a zážitcích, o síle, jakou má přímluva Panny Marie, a řekl jsem si: Půjdu tam a budu prosit, aby zachránila mou rodinu. A tak jsem přišel do Medjugorje v listopadu 1990. Modlil jsem se takto: »Panno Maria, já vím, že jsem udělal zle, když jsem opustil kněžství, ale prosím tě, zachraň moje manželství, máme dva

syny!« Den nato jsem byl na mši svatě a poslouchal jsem P. Jozo, který mluvil o kněžství. Rozplakal jsem se, nevím proč, ale slzy tekly samy. Nikdy jsem nebyl tak dojat jako tehdy.

Od té doby, co jsem v Americe, nenapadla mi ani zdaleka myšlenka, že bych se měl vrátit ke kněžství: tady jsme zahra-báni v teorii, teologii, sociologii, psychologii, ale duchovní život tu schází. Na konci kázání a modlitby jsem napsal P. Jozovi: »Chcete slyšet někoho, kdo byl před 20 lety knězem?« Brzy nato mne P. Jozo pozval k setkání. Mezi tolika lidmi si vybral právě mne. Šel jsem hned, byl jsem velmi neklidný a nervózní. P. Jozo mě čekal a já jsem mu otevřel své srdce. Řekl mi několik slov, pak mi naslouchal a nakonec mi řekl, že jsem zapomněl na věčné hodnoty a že se sám musím rozhodnout pro svou další cestu.

Aktivizmus vyprazdňuje kněžskou duši

Co vám znesnadňovalo kněžský život?

Především vztah k mému faráři: povrchní úkoly, které jsem musel plnit, organizovat schůze a množství činností, ale žádné duchovno. Zaměstnával jsem se lidskými věcmi. Přestal jsem se modlit breviář, protože mi nezbýval čas. Pak jsem se začal zabývat psychologií v naději, že v ní najdu nějakou odpověď. Zůstalo mi jen jedno:

mše svatá, ke které jsem měl vždy velkou úctu.

Pak jsem potkal jednoho kněze, který se mi přiznal, že nevěří v Eucharistii, a divil se mojí víře. Jiný mi vykládal, že sebevražda je dovolená. Všechno to mnou otrásl. Všude bylo slyšet, jak se mluví proti celibátu, který byl pro mne stále nesnesitelnější. Když jsem musel organizovat manifestace a zájezdy, vzdálil jsem se i od Eucharistie. Měl jsem pocit, že něco ztrácím.

Později jsem potkal jednu dívku, která se měla stát mojí manželkou. Byl jsem stále více sám a izolován a i uprostřed svých lidí jsem cítil prázdnotu. Zašel jsem k psychologovi: pro něho bylo zcela jasné, že mám opustit kněžský stav a oženit se. Mluvil jsem o tom také s kněžími. Nikdo mi neřekl, abych ten krok nedělal. Chtěli mi jenom psychologicky pomoci. Ztratil jsem důvěru ke kněžím.

Mnozí moji profesori opustili kněžskou dráhu po koncilu. Tak jsem se odhodlal k tomu kroku. Zůstal ve mně velký smutek, ale já jsem si nepřipouštěl otázku „proč“ ani žádné pochybnosti. Chodil jsem dále do kostela na mši svatou, i když jsem nemohl ke svatému přijímání.

Když jste se vrátil z Medjugorje, co se pak stalo?

Byl jsem o něco klidnější a začal jsem pomýšlet vážně na návrat ke kněžství. Nacházel jsem důvody pro i proti. Den-

ně jsem se modlil růženec a plakal jsem. Ale po tom všem, co jsem skombinoval ve svém životě, mohl by mě Bůh ještě volat? V mém srdci panovala bouře a já jsem se o Velikonocích vrátil do Medjugorje, abych tu našel trochu klidu.

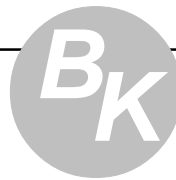
Jednoho dne jsem vstoupil do kaple zjevení, kde byla sloužena mše svatá ve francouzštině. Celebrant hovořil o kněžství. Rozplakal jsem se. Po mši svatě jsem jej prosil o radu: Odpověděl mi. „Modli se!“

A přišlo rozhodnutí?

Když jsem se vrátil domů, modlil jsem se: „Matko Boží, jestli je to tvé přání, abych se vrátil ke kněžství, nestačí mi jeden týden s tebou v Medjugorje, potřebuji na to celý rok.“ Ale to nebylo pro mne možné vzhledem k mým závazkům. Nicméně jsem myslel na to, že bych se tam chtěl zase vrátit. A stalo se tak. Vrátil jsem se do Medjugorje, i když můj bratr lékař mě zrazoval, protože tu začala válka.

Jak dlouho jste se zdržel v Medjugorje?

Celých šest týdnů a spolupracoval jsem tady při festivalu mládeže. Potkal jsem P. Tomislava Vlasiče, který na mne udělal velký dojem. I když zuřila válka, viděl jsem zde tolik lidí a cítil jsem, že všichni hledají Boha. V srdci se mi ukazovalo stále samozřejmější, že **kdo hledá Boha, musí se potkat s knězem. Jestliže lidé nehledají Boha, pak ani kněze nepotřebují.** Já jsem byl první, kdo ho přestal hledat, ale nyní je stále jasnější, že potřebuji kněze. Když jsem se vrátil domů, vyhledal jsem newyorského arcibiskupa, který byl velice otevřený mým problémům a pomohl mi, aby se v Římě anulovalo předchozí převedení do laického stavu, když můj mladší syn dosáhne 18 let. Mezitím i moje manželka přijala

Modlil se k Panně Marii

2. června 1995 byl americký pilot Scott O'Grady ve svém letadle sestřelen nad Bosnou. O jeho neuvěřitelné záchraně referovaly všechny světové sdělovací prostředky. Pak na jednu nastalo kolem jeho případu neuvěřitelné ticho. Kdo čte jeho vlastní svědectví v knize Důstojný návrat, pochopí, proč svět o tom nechce raději nic slyšet.

Šest dní pohřešován

Když se Scott O'Grady katalpuloval ze svého letadla F-16, ocitl se někde v neobydleném místě Bosny. Věděl, že Srbové budou po něm ihned s velkým nasazením pátrat. Nastal závod o život, který trénoval v několika variantách. Jako věřící křesťan však věděl něco, co v žádných příručkách o sebezáchrane nestojí: Když prosím Boha o ochranu a vím, že mám po boku Pannu Marii jako přítelkyni, nejsem ztracen.

Pokoušel se svou vysílačkou dávat co možná nejdříve a nejkratší signály své jednotce. Tak se mu podařilo vyhnout hledači nepřátelského komanda. Věděl,

že jeho jednotky se také pokoušejí o jeho nalezení.

V neuvěřitelné záchranné akci, na které se podílelo 40 letadel a helikoptér a stovka elitních vycvičených vojáků, byl nalezen na srbském území a dopraven na letadlovou loď.

„Někdo bděl nade mnou!“

„Po třech dnech, kdy jsem byl dokonale ukrytý a ustavičně jsem myslel na svou záchranu, udělal jsem jeden neuvěřitelný pokus. Ležel jsem nehybně ve svém lesním krytu a vzpomněl jsem si na vyprávění jedné přítelkyně mé matky. Ta navštívila Medjugorje,

malé místo někde jižně ode mne. V průběhu odpoledne jsem adresoval své modlitby *Královně míru*, jak se v Medjugorje sama nazvala.

Pocítil jsem ihned její přítomnost. Tento pocit mě posílil tak výrazně, že jsem ji viděl před sebou. Je těžké tento okamžik popsat slovy. Ten smyslový vjem byl plný tepla a naplnil mne radostí a pokojem: někdo se za mne modlil a bděl nade mnou!

Tento pokus mi dodal odvahy, abych překonal i ty nejobtížnější okamžiky.“

Pilot Scott O'Grady potvrdil tuto skutečnost před slavným

mariologem prof. René Laurentinem. Ten s ním udělal interview pro italský časopis *Segno di sopranaturale* (Znamení nadpřirozeného) v srpnu 1996. „...Zatímco jsem se modlil, uviděl jsem Pannu Marii z Medjugorje. Nevím, jak bych to mohl popsat. Bylo to jako pocít dobroty a pokoje, jaký jsem dosud nikdy nezažil...“

Je zřejmé, že tato slova vyvolávají nové spory o podobných jevech a o soukromých zjeveních.

Stejně tak je nepopíratelné, že americký pilot Scott O'Grady nezapomněl jednoduše na škaredé dobrodružství, ale do konce života bude čerpat z duchovního zážitku, který tak zřetelně posílil jeho naději. To první, co řekl po svém nalezení, potvrdil také písemně: „*Za svou záchranu děkuji Panně Marii z Medjugorje!*“

překlad -Iš-

mé rozhodnutí. Potkal jsem se s jinými kněžími, kteří opustili svůj stav: jedni se divili, jiní souhlasili, jiní odsuzovali. Jednomu jsem řekl:

„Běž do Medjugorje a pochopíš, že knězem může být někdo jen z Boží milosti. Tam je církev skutečností, stejně jako svátosti, mše, zpověď: to je to, co mě vrací zpět. Je to krásné prožít zkušenost, že je zde Bůh, že se zde zjevuje Panna Maria, že nám zde dává svou lásku. Vrať se také!“ Podíval se na mne a neřekl nic.

Po této vaší zkušenosti mi povězte, proč podle vás může kněz opustit své povolání?

To je těžké říct. Nechci nikoho odsuzovat, ale myslím si, že hlavním důvodem je nedostatek víry. Když se zatemní víra v Boha, a zvláště pak v eu-

charistického Ježíše, ztratí se všechn základ. Nikdo nemůže opustit kněžství, pokud věří v Eucharistii a v to, co vykonává. Cítím problémy dnešních kněží. Dověděl jsem se, že jeden můj přítel chce opustit kněžské povolání. Šel jsem za ním, promluvil jsem s ním, dodal jsem mu důvěry a našel způsob, jak mu doporučit pouť do Medjugorje. Doufám...

Do jaké míry je farní společenství odpovědné za život kněze?

Jestliže se farní společenství nemodlí, když mu nestojí po boku a nemodlí se za něho, kněz zůstane osamocený. V mé první farnosti jsem viděl všechno možné, ale nepotkal jsem svaté osoby, dobré rodiny, které by se modlily, přišly na adoraci. Viděl jsem je pouze při mši a tím to všechno končilo.

Pak zde byly spory, rozdělení, pití, drogy: to byl jejich každodenní chléb. Nic, co by pozitivně inspirovalo, nic mě nepovzbuzovalo k duchovnímu životu. Začal jsem ztrácet svého ducha a stalo se to, co se stalo. Nikoho neodsuzuji, ale nyní vím, jak jsou odpovědní jedni za druhé.

Co řeknete nyní ve svém prvním kázání?

Nedokážu zatím myslet na ten den, ale všechno je předurčeno. Víím, že je to dar Panny Marie. Je téměř jisté, že první okamžiky u oltáře se dám do pláče a řeknu velice prostě, že mám rád Pána Ježíše a svatou Pannu.

Chcete nám ještě něco říct?

Medjugorje je místem mého obrácení. Přišel jsem prosit za

svou rodinu, a vrátil jsem se ke kněžství: něco, čemu jsem vůbec nevěřil, že je to možné. Medjugorje je pro mne důkazem toho, co může Bůh. Jsem za to velice vděčný.

Vyzývám všechny kněze, aby žili intenzivním duchovním životem, pomáhali lidem na duchovní cestě a aby nikdy neztráceli odvalu. A i když se zdá, že lidé nehledají Boha, ve skutečnosti jej hledají. Chtěl bych říct každému farnímu společenství: »Modlete se za své kněze. Dělejte to, co vás učí Panna Maria: modlete se jedni za druhé. Kolikrát nás pozvala, abychom se modlili za kněze a za biskupy. Matka jako ona ví dobře, co potřebujeme. Budu spojen s vámi s všemi v modlitbě.«

(*Glas Mira*, 9/96)
překlad -Iš-

Pojď a podívej se!

Moji bratři a sestry, víte, jaké kostely jsou v Božích očích nejkrásnější? Ty, které jsou tak plné, že praskají ve švech. Ty miluje nejvíce a my mu můžeme pravidelně připravit velkou radost, když naplnujeme kostely. Miluje je proto, protože dobře naplněný kostel je předobrazem toho, co se stane, až se naplní čas a zavládne Boží království, ve kterém Bůh bude pro všechny vším.

Když sv. Jan viděl nebeský Jeruzalém, řekl mu anděl: *Pojď, chci ti ukázat nevěstu, ženu Beránkovu.* Jan se díval a viděl zářící město, nebeský Jeruzalém, které sestupovalo z nebe. Nebeské město přijímá pozemské město, dějiny našeho světa.

Dvanáct bran věčného města nese jména dvanácti kmenů izraelských. Na dvanácti základech města stojí jména dvanácti apoštolů Ježíše Krista a mezi

nimi jméno Bartoloměj čili Nathanael. Podívejme se, co anděl říká o tomto městu. Mluví o něm jako o nevěstě, jako paní Beránka. Můžete tedy uhádnout, co je v Božím srdci: Boží království, věčné město, které začíná tady v církvi, je jako žena, kterou miluje, je jeho nevěstou, s níž je trvale zasnouben. V den, kdy budeme všichni tvořit Boží království, budeme všichni jako jeho žena, kterou miluje.

Maria sestupuje z nebe

To je důvod, proč celá církev a celé Boží království je obsaženo v jedné Ženě, totiž v Panně Marii. Druhý vatikánský koncil říká: „Když uvažujeme o Marii, vidíme předobraz toho, čím bude celá církev a celé lidstvo, až se stanou Božím královstvím.“ Každé mariánské zjevení je jako zvěstování svatého města, Nevěsty, Ženy, která sestupuje z nebe od Boha. Co dělá Maria, když se nám zjevuje? Sestupuje od Boha z nebe tak říkajíc jako předobraz, znamení, předzvěst svatého města, které sestupuje z nebe od Boha.

Je třeba přijít a vidět

Evangelium mluví obdobnou řečí. Vzpomeňte si na skepsi Nathanaela: *Našli jsme toho, o kterém psal Mojžíš v zákoně*

*a proroci: Ježíše nazaretského, syna Josefova. Tehdy odpověděl Nathanael: Co dobrého může vzejít z Nazareta? Přiznejme si, že jsme nejdříve skeptičtí, kdykoliv se Maria na tomto světě někde zjeví, dokonce i tam, kde byla zjevení nakonec uznána. „Copak se Maria může zjevit malé Bernadettě, která žije s rodiči v malém domku v Lurdech?“ Může se vůbec Maria zjevovat třem malým pasáčkům ve Fatimě, Beauraing, zapadlém koutě v Belgii?“ Často začínáme skepsí a pochybnostmi. Správný postoj je ten, který nám ukazuje Nathanael, spravedlivý muž, který přijímá Filipův návrh: *Pojď a viz.* Jde, uvidí a uvěří. Abychom uznali znamení, která nám Bůh dává, musíme jít a uvidět.*

př. -lš-

V roce 1997 vyvrcholí Desetiletí duchovní obnovy národa

V r. 1987 vyhlásil tehdejší pražský arcibiskup kardinál František Tomášek Desetiletí duchovní obnovy národa. Každý rok byl zasvěcen některému z českých světců a bylo stanoveno téma. Rok 1997 je posledním rokem Desetiletí duchovní obnovy. Tento rok je zasvěcen sv. Vojtěchu a téma roku zní „Kristus – Pán dějin a Otec budoucího věku“.

Papež Jan Pavel II. vyjádřil v apoštolském listu Tertio millennio adveniente přání, aby se na celém světě konala příprava na jubilejní rok 2000. Jejím účelem je oživit vědomí hodnoty a významu jubilejního roku 2000. První rok bude věnován úvahám o Kristu, který je Otcovým Slovem a stal se skrze Ducha svatého člověkem. Všeobecné téma, které pro tento rok navrhli mnozí kardinálové a biskupové, zní: „Ježíš Kristus, jediný Spasitel světa včera, dnes i navěky“.

Komise pro Desetiletí a přípravu roku 2000 připravuje na příští rok dvě publikace. „Obnova Božím slovem“ – denní rozjímání z Písma. Další publikací bude příručka pro 10. rok Desetiletí a první rok bezprostřední

přípravy na rok 2000. Je to z největší části kristologická čítanka, která navazuje na liturgický rok, je doplněná úvahami nad liturgickými texty a náměty pro rodinnou katechezi.

Na druhý lednový týden (13. – 17. 1. 1997) se připravuje v klášteře Želiv teologický kurz pro kněze, který se bude věnovat ústřednímu tématu 1. roku bezprostřední přípravy na milenium, tedy tématu kristologickému.

Komise též nabízí pro postní dobu 1997 program věnovaný tomuto tématu: texty křížové cesty, kající pobožnosti a adorace.

Papež vyjádřil přání, aby k realizaci přípravy na jubile-

um byly přizvány i jiné církve. Doslova píše: „Ekumenický a univerzální rozměr svatého jubilea bude vhodně zdůrazněn všekřesťanským setkáním. Jde o událost velkého významu, a proto je třeba – abychom se vyvarovali nedorozumění či neporozumění – správně ji naplánovat a pečlivě připravit v duchu bratrské spolupráce s křesťany ostatních vyznání.“ Proto se počítá s uspořádáním teologicko-ekumenického symposia na kristologické téma.

Zasedání Komise Desetiletí a přípravy na rok 2000 se konalo za předsednictví českobudějovického biskupa Mons. ThDr. Antonína Lišky 19. listopadu v Praze.

ČBK

Biskup požehnal opravený kostel

V neděli 24. 11. 1996, na slavnost Ježíše Krista Krále, se věřící z Častolovic sešli ke mši svaté, kterou s nimi a s jejich duchovním správcem P. Pavlem Mistrem slavil královéhradecký biskup Otčenášek. Biskup přijel do Častolovic především proto, aby se jako duchovní pastýř setkal s místními křesťany, ale také proto, aby ocenil dlouholeté úsilí o opravu farního kostela.

Slavnostní den byl završením obětavých snah nejen věřících, ale i ostatních občanů městečka. Pro zajištění poslední fáze oprav byla konána sbírka, ve které přispělo na zachování kulturní památky mnoho místních občanů. Díky úsilí lidí, pochopení a podpoře orgánů místní správy se podařilo dobré dílo. Po skončení liturgické slavnosti si Mons. Otčenášek se zájmem prohlédl nedávno dokončenou přístavbu základní školy a pak ve školní jídelně besedoval se zástupci věřících.

Biskupství královéhradecké

Pastýřský list k 10. roku Desetiletí duchovní obnovy národa a 1. roku přípravy na jubileum roku 2000

Sestry a bratři,

když před deseti lety pražský arcibiskup kardinál Tomášek vyhlásil – spolu s tehdejšími ordináři – Desetiletí duchovní obnovy národa, netušili jsme, jakými událostmi bude toto desetiletí dějin naplněno. Pan kardinál tehdy citoval slova evangelisty Lukáše: „Vzpřimte se a zdvihněte hlavu, protože se blíží vaše vykoupení“ (Lk 21,28). Začali jsme zvedat hlavu ještě dříve, než přišla svoboda. A ve dnech Anežčina svatořečení jsme mnozí již hleděli zpřímá s vědomím, že Bůh svým neopakovatelným pokojným způsobem vítězí nad lží totality, která nás obklopovala. Ve třetím roce Desetiletí jsme se stali svobodnými: Díky Bohu za to!

Snaha o pravdivost nám však staví před oči otázku: Jak jsme s tímto darem naložili, co jsme ze znovunabytí svobody udělali, jakých chyb jsme se dopustili? Neztratili jsme v přemíře činnosti svornost, neporušili lásku, neodcizili se jedni

druhým? Vážili jsme si toho, co dobrého vykonali druzí? Zde je co napravovat.

Přesto by nebylo ani pravdivé, ani spravedlivé, kdybychom necítili vděčnost Bohu za znovunabytou svobodu a vděčnost k těm, kteří se na tom svými činy a statečností podíleli, i za to, čeho dobrého a krásného se už dosáhlo.

Poslední rok Desetiletí nás vede k Ježíši Kristu, Pánu dějin a Otci budoucího věku. On je „středem vesmíru a dějin“, jak píše papež Jan Pavel II. ve své encyklice *Redemptor hominis*. V Ježíši Kristu ukřižovaném a vzkříšeném je všechna naděje. A to i tam, kde člověk nedosáhne okamžitého úspěchu, jak to vidíme na světcích, který stojí na vrcholu Desetiletí – biskupu Vojtěchovi. Tisíc let od jeho smrti je velmi výmluvným důkazem toho, jak vypadá cesta s Kristem a jak vypadá cesta bez něho. Oslovení svatovojtěšského milénia nám dají v příštím roce řadu příležitostí k vzá-

jemným setkáním nejen s velkými postavami našich dějin, ale i mezi sebou ve víře a v modlitbě. A pevně doufáme, že nám dají také příležitost k setkání se Svatým otcem při jeho zamýšlené cestě do naší vlasti. Mohou být ale též příležitosti k setkání s těmi, kteří i mimo církev usilují o lidské, kulturní a mravní hodnoty. I s nimi chceme sdílet mnoho dobrého!

Stojíme na prahu roku 1997. Vstupme do něj s novým elánem podílet se na duchovním obrození našeho národa. Má to být naše odpověď svatému Vojtěchovi, aby se po tisíci letech od jeho smrti mohlo naplnit to, čím si přál pozvednout svůj národ, který ho tenkrát nechápal a odmítal.

Jde především o „službu životu Božímu v lidských duších a službu životu lidskému od jeho početí až do posledního dechu života“, jak to na začátku Desetiletí vyhlásil kardinál Tomášek ve svém pastýřském listě¹⁾.

Co znamená služba životu?

- přijímat s láskou život, aby svatovojtěšský národ nevyumíral;
- pečovat o život poctivou křesťanskou výchovou dětí;
- pečovat o život snahou orientovat mladou generaci k duchovním hodnotám;
- pečovat o život obrodou rodin a rodinného života, po němž se všude volá;
- pečovat o život a formaci Bohu zasvěcených osob;

Vyvrcholení svatovojtěšského milénia zapadá do výzvy k obrodě celé církve, ke které papež Jan Pavel II. vyzval ve svém apoštolském listě „O přípravě na jubilejní rok 2000“ (*Tertio millennio adveniente*).

Třem posledním rokům před zakončením druhého tisíciletí dává Svatý otec základní jednotící myšlenku. Pro rok 1997 stanovil „zaměření na Ježíše Krista, na tajemství spásy, které se má dostat celému lidskému rodu“ (*Tertio millennio adveniente*, 40).

Základní námět svatovojtěšského roku: „Kristus, Pán dějin a Otec budoucího věku“ se jedinečně s papežovými slovy shoduje.

Povzbuzeni Svatým otcem k důvěře a naději vyzýváme všechna společenství křesťanů, ať rodinná, farní nebo řeholní, k osobní spolupráci s papežovou výzvou. Spojme se v modlitbě, připojme se činy křesťanské lásky, využijme všechny prostředky, které máme k dispozici.

Znamením jednoty tohoto úsilí ať jsou ve farnostech všech diecézí votivní mše svaté ke cti svatého Vojtěcha, slavené v jubilejním roce 1997 každého 23. dne měsíce²⁾.

Modleme se tedy všichni za sebe navzájem, abychom na prahu třetího tisíciletí byli blíže Kristu, který je Knížetem pokoje, Pánem vesmíru a Otcem budoucího věku.

Modlí se za Vás
a žehnají Vám

Vaši čeští a moravští
biskupové

¹⁾ Srov. pastýřský list kard. Tomáška z 16. 8. 1987.

²⁾ Kromě února a března. V únoru se bude votivní mše svatá slavít 19. února – v den výročí biskupské volby sv. Vojtěcha, a v březnu 21. března – s ohledem na následující Květnou neděli.

VEČERY MLADÝCH

11. 12. 1996 a dále každou druhou středu v měsíci od 19.00 hod. se budou konat v kostele Neposkvrněného početí Panny Marie v Praze-Strašnicích „Večery mladých“.

Setkání začne adorací a po ní bude pokračovat program do pozdních večerních hodin. Mezi mladé přijdou zajímavé osobnosti a vystoupí křesťanské hudební skupiny. Každý si bude moci popovídat o otázkách víry. Na setkání budou přítomní kněží ke svátosti smíření a rozhovorům. Nebude chybět ani bar s nápoji a občerstvením.

Tyto večery jsou otevřeny i nevěřícím mladým lidem, proto bude současně probíhat u stanice metra Strašnická pouliční evangelizace Misijním centrem. Večery mladých jsou chápány jako příprava na rok 2000. Touto aktivitou církev nabízí mladým univerzální program, kterého se budou moci zúčastnit věřící i nevěřící mladí lidé z Prahy i okolí.

Večery mladých připravuje Arcidiecézní centrum pro mládež a Misijní centrum ve spolupráci s hnutími a spiritualitami, které přislíbily svoji pomoc.

Za Arcidiecézní centrum pro mládež
Jana Krejsová

Advent na horách

Bylo mi sotva 12 let, když mi zemřela maminka. Musela jsem se odstěhovat do horské vesnice k mým prarodičům. Vyrostla jsem ve velkém městě, navykla jsem si tam na své pohodlí, a náhle jsem se ocitla ve stísněném prostředí, kde bylo všechno úplně jiné.

Dobrota mých prarodičů sice neznala mezí, ale byli to lidé, kteří museli celý život tvrdě pracovat, život je naučil být tak nenáročnými, že si to dnes těžko můžeme představit. Vnější svět jakoby pro ně nic neznamenal, všechno se obracelo někam dovnitř a náboženské pojetí provázelo jejich den od svítání do soumraku.

Když jsem se nastěhovala do své malé světničky, kde v noci vítr lomcoval okenicemi, začínal právě advent. Prožila jsem jej poprvé v životě. Musela jsem časně ráno vstávat a jít s dědečkem a babičkou na roráty do kostela, který nebyl právě blízko. Kráčeli jsme mlčky těsně vedle

sebe, každý v ruce lampu, a ty pak osvětlovaly vnitřek kostela, kam se scházeli lidé z širokého horského okolí. Pak zazněly varhany: *Ejhle, Hospodin přijde a všichni svatí jeho s ním.* Pak se zpívala stará mariánská píseň z 15. století *Každý den pěj chvály Královně nebes*, která pochází od svatého Kazimíra, syna polského krále. Na základě privilegia se celý advent sloužily mariánské roráty ke cti nebeské Matky. Nebylo nikoho, kdo by po mši nevstoupil na chvíli do přilehlé kaple Panny Marie ke krátké modlitbě.

Na oltáři stál obraz Matky Boží, obklopený svícemi a květy. Byla to vzácná stará umělecká práce, představující Nej-

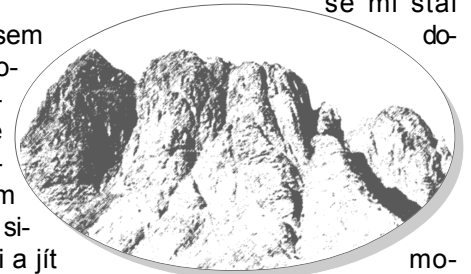
světější Pannu s něžně roztaženými rukama, široce otevřenými očima a s lehkým úsměvem na rtech. Byla to *Maria v očekávání*, kterou zde uctívali od nepaměti. Pod jejím srdcem klíčil plod jejího života. Ona je požehnaná mezi všemi ženami své země, své doby i celého světa. Žádná před ní a žádná po ní již neobdržela takový úkol stát se matkou Spasitele. *On bude panovat nad Jakubem a jeho království nebude konce.*

Tak stála tato Madona na oltáři. Kdo se podíval blíže, mohl číst slova napsaná zlatými literami na podstavci: *Hle, jsem služebnice Páně, ať se mi stane podle tvého slova.*

Od toho dne, kdy jsem se zkrhlá chladem poprvé modlila před tímto obrazem, stala se mi náhle tato cizina domovem. Zvedla jsem se z kolenou naplněna silou přijmout Boží vůli a jít

cestou, kterou mi určil. Celý advent den co den jsem navštěvovala „svou Madonu“ a odnášela jsem si útěchu od obrazu Paní, která čekala na narození svého Syna... Každým dnem jsem pociťovala větší a větší lásku ke svým prarodičům a učila jsem se žít ten tichý, prostý život chudých lidí z hor.

Když přišel Štědrý den, poklekla jsem se slzami radosti před vyřezávaným prostým betlémem a objala jsem plna vděčnosti své staré pěstouny. Ještě než zhasly svíce na stromku, vyšla jsem na zahradu a za ledového měsíčního světla jsem se zahleděla do dálky, kde stál kostelík, který se mi stal do-

mo-
vem, tak

jako byl domovem Pánu ve svatostánku a jeho Matce, *Marii v očekávání* dělat? Má smysl protestovat, žádat opravdných článků, rozčilovat se, nebo dokonce nadávat? Jistěže nikoli! To by bylo přesně to, co si pán temnot přeje.

Předně bychom si měli uvědomit, že ti, kdo nás napadají, jsou naši potenciální bratři, kteří momentálně asi nevědí, co činí. Avšak právě kvůli lidem ztraceným v temnotách přišel Pán Ježíš Kristus na Zemi. Nejen za nás, ale i za ně se obětoval. I je chce zachránit. Jak mu tedy my můžeme pomoci?

Pán Ježíš v Písmu odpovídá jasně (Lk 6,27 a dále):

„Ale vám, kteří mě slyšíte, pravím: Milujte své nepřátele. Dobře číňte těm, kteří vás nenávidí. Žehnejte těm, kteří vás

Z dopisu čtenáře

Televize Nova a jiné sdělovací prostředky

Pokoj od Pána Ježíše Krista, našeho Spasitele, ať je s vámi, bratři a sestry katolíci.

I když jsem doma v náboženské obci husitské církve, rád čtu jakýkoli křesťanský tisk, zejména Světlo. Tak se ke mně dostala také zpráva, že televize Nova zveřejnila nepravdy o určitých událostech v katolické církvi. Mnozí se tím cítí dotčeni a chtějí ostře protestovat.

Moji milí, něco podobného jsme před nedávnem zažili i my, v Československé církvi husitské. I v našem případě byla pravda hrubě pokrivena, i nám se chtělo protestovat a uvádět

věci na pravou míru. Mnozí jsou dosud nespokojeni, že k tomu náležitým způsobem nedošlo. Podívejme se však na věc z jiného úhlu.

Jako křesťané víme, že žijeme ve světě, kde probíhá zápas mezi silami světla a temnoty. Temné síly pronikají lidskou společností, kdekoli k tomu člověk svou nepozorností, a zejména svým vnitřním, mnohdy i nevědomým přitakáním dá příležitost. Nikdo z nás není před tím chráněn, pokud nejsme zcela vydání našemu Otci v nebesích. Můžeme se divit, že ti, kdo si dosud neuvědomují Boží lásku, jsou na tom mnohem hůře?

Kdo si občas stanici Nova naladí a není úplně slepý, musí vidět, že jde spíš o čemou hvězdu, z níž se do naší společnosti valí kal materializmu, nečistoty, brutality, mamonu. Pořady s opravdovým duchovním nábojem objevují se zcela sporadicky. Není tedy divu, že síly, které tuto stanici ovládají, zcela zákonitě si najdou jako cíl svého působení oblasti zaměřené opačně, usilující o duchovní probuzení, tedy zejména křesťanské církve. Jakákoli záminka, každé pochybení stává se možným důvodem k útoku. (Nebylo by divu, kdyby byli časem podobně postiženy i jiné církve.) A nemysleme si – ostatní média nejsou na tom o mnoho lépe. Světský tisk mlátí vesměs prázdnu slámu, některé pořady v České televizi si s Novou nezadají...

□ Manželská setkání

Manželská setkání je osvědčený celoroční program obnovy manželství. Významnou součástí tohoto programu jsou letní týdenní kurzy. Jejich náplní jsou přednášky manželů o vzájemných vztazích muže a ženy v manželství, doplněné o práci ve skupinkách. Nedílnou součástí kurzu je duchovní prohloubení.

Program je ekumenický; účastníci neřeší konfesní rozdíly, ale hledají jednotu muže a ženy v lásce, která je spojuje, a společně pak jednotu v lásce Kristově.

Manželská setkání se těší také přízni biskupů. Např. letní kurzy v Kroměříži navštívili letos arcibiskup Jan Graubner a biskup Josef Hrdlička.

V příštím roce proběhnou Manželská setkání poprvé i v pražské arcidiecézi. YMCA – Živá rodina ve spolupráci s Centrem pro rodinu při Arcibiskupství pražském pořádají letní týdenní kurz pro manželské páry ve dnech 16. – 23. 8. 1997 v Benešově u Prahy.

Předběžné přihlášky a bližší informace: Centrum pro rodinu, Štěpánská 10, 120 00 Praha 2, tel. 02/24 23 82 37; E-mail: cpr@bbs.infima.cz nebo BBS ČBK, ID=cpr.

□ Církev předkládá OBSE memorandum

Křesťanské církve Evropy a Severní Ameriky předložily Organizaci pro bezpečnost a spolupráci v Evropě (OBSE) návrhy na lepší zajištění lidských práv v Evropě.

Konference OBSE zasedala ve Vídni do 22. listopadu. V jejím programu byla také příprava vrcholného setkání OBSE, kterého se zúčastní představitelé států a vlád začátkem prosince v Lisabonu.

Církev požaduje v dokumentu další kroky k upevnění náboženské svobody, svobody svědomí a víry a opatření pro „společnou a širokou bezpečnost“, jakož i omezení rasismu, nacionalismu, strachu před cizinci a náboženské intolerance. Zároveň církev předkládá návr-

hy k plánované „hospodářské chartě“ OBSE. Návrhy vypracovala Konference evropských církví (KEK), Národní rada Kristových církví v USA a Kanadská rada církví.

□ Mírové ceny hnutí Pax Christi

Štýrský Hradec: Mírové ceny mezinárodního katolického hnutí Pax Christi byly uděleny v sobotu 23. listopadu. Prezident organizace kardinál Godfried Danneels (Brusel) udělil ceny čtyřem osobnostem z bývalé Jugoslávie, které se příkladně zasloužily o nastolení míru. Současně byl vídeňský kardinál Franz König jmenován čestným prezidentem organizace Pax Christi. Letošními nositeli mírových cen jsou katolický biskup z Banja Luky v Srby kontrolované části Bosny Franjo Komarica a muslimsko-sunnitský mufti Ibrahim Halilović. Dále tanečnice Jelena Santičová a učitelka Gordana Stojanovičová, které byly iniciativní v úsilí o mírové uspořádání ve Slavonii a založily bělehradské „Centrum pro akce proti válce“.

□ Pozvání na Kubu

Papež Jan Pavel II. se v úterý 19. listopadu poprvé setkal s kubánským prezidentem Fidelem Castrem v soukromé audienci, která trvala 35 minut. Podle vatikánského mluvčího přijal papež pozvání k návštěvě Kubu, ke které dojde v příštím roce. Přesné datum bude dohodnuto později. Kuba je jedinou zemí v převážně katolické Latinské Americe, kterou dosud Jan Pavel II. nenavštívil.

Poté se Fidel Castro setkal se státním sekretářem kardinálem Angelem Sodanem a hovořil s ním o některých otázkách, pokud jde o život katolíků na Kubě a činnost biskupů, kněží a řeholníků v pastoračním a charitativním ohledu. Rozhovoru se zúčastnil také arcibiskup Jean-Louis Tauran, sekretář pro vztahy mezi státy, a Roberto Robai-

na Gonzalez, ministr zahraničí Kubánské republiky. Poté Fidel Castro navštívil baziliku sv. Petra včetně Sixtinské kaple.

□ Znamení naděje

Vatikan vidí celoevropský stoupající počet kandidátů kněžství jako znamení naděje. Na tiskové konferenci u příležitosti prezentace dokumentu o duchovních povoláních bylo poukázáno na to, že počet seminaristů vzrostl z 23 915 v r. 1978 na 29 511 v r. 1994.

Počet katolických kněží v Evropě klesl od r. 1978 o 13 %, na 218 500. Situace v jednotlivých státech je však značně rozdílná. Zatímco silný pokles zaznamenaly od r. 1978 do r. 1994 především západoevropské země – v Holandsku činil pokles 34 %, v Belgii 31 %, ve Francii 27 % – v Polsku nastal vzestup o 34 % na 25 000. Přírůstek zaznamenává rovněž Ukrajina, Litva a Rumunsko. Vatikánský dokument byl sestaven na základě dotazníku, který vyplnilo 28 evropských biskupských konferencí. Dokument slouží k přípravě kongresu o povoláních ke kněžství a řádovému životu v Evropě, který se bude konat od 10. května 1997 v Římě.

□ Zasedání synodu ČCE

Ve čtvrtek 21. 11. bylo v chrámu Páně Českobratrské církve evangelické (ČCE) v Praze zahájeno 2. zasedání 29. synodu ČCE. Synodní poslance pozdravil za Českou biskupskou konferenci její generální sekretář Mons. Karel Simandl, za Ministerstvo kultury České republiky ředitel odboru církví Dr. Pavel Zeman. V prvním dnu jednání byla na programu zpráva synodní rady o stavu církve, zpráva Diakonie o plnění usnesení synodu, návrh Řádu diakonie ČCE, Řád vizitací, křesťanské výchovy a Návrh středního vzdělávání laiků. Synodu se zúčastnili zástupci křesťanských církví z domova i ze zahraničí. ČBK

proklínají, modlete se za ty, kteří vám ubližují.“

Moji milí, toto je cesta, žádná jiná. Chci-li změnit svět, nemohu začít u svých bližních. Ti mě neposlechnou. Jediný, kdo mě může poslechnout, jsem já sám. Tedy my všichni, kdo chceme slyšet, začněme u sebe. Naučme se milovat své bližní. Jak říká Královna míru – napřed ty nejbližší v rodinách, pak ostatní křesťany, až nakonec najdeme soucit a lásku i k těm, kdo nám nejsou nakloněni. Prosme našeho nebeského Otce o dar lásky. Jen tak můžeme pohnout světem. Vždyť přece víme, že modlitbou a postem můžeme zabránit i válkám. Modleme se tedy za sebe samotné, abychom vpravdě viděli, modleme se jeden za druhého, za bratry v jiných křes-

ťanských církvích, za obrácení všech, kdo setrvávají v hříchu, za lidi ve sdělovacích prostředcích, ve správě státu... Všem žehnejme a přejme hojnost Boží milosti. Vždyť víme, že marnotratný syn musel napřed bloudit, aby poznal tíhu odloučení od otce (a nakonec s ním hodoval), víme také, že poslední mohou být mezi prvními.

Modleme se tedy stále – ráno, v poledne i večer. Stále mějme svá srdce nasměrovaná k nebesům jako antény pro vlny lásky a rozdávejme ji všem, koho nám Pán přivede do cesty. Žehnejme, žehnejme, žehnejme... Pokoj v srdci a radost z obrácených bude nám odměnou nevyčíslitelné ceny. †

Váš bratr v Kristu
Vladimír

Starodávny kostelík Sv. Vojtěcha a Sv. Jiří na Řípu

V památník revolučních tradic byl starodávny kostelík Sv. Vojtěcha a Sv. Jiří na Řípu proměněn za minulého režimu.

Přispěním lidí dobré vůle byl tento klenot našeho národa před třemi lety opět navrácen církvi, aby zde byl opět vzýván a vyvyšován Pán. Od té doby jsou zde konány pravidelné bohoslužby, kde se modlíme za celý národ. Aby zde tyto mohly být konány opravdu důstojné a odpovídající tomuto místu, spojenému s naší státností, obracíme se na širší veřejnost s prosbou o pomoc. V našem severočeském regionu, kam Říp patří, nejsme schopni zajistit vybavení odpovídající důstojnosti tohoto místa. Dosud není odpovídající oltář, potřebujeme opravit závěsy zvonů, vybavit varhanami a upravit liturgický prostor. Jest-

liže chcete udělat něco pro povznesení národa, máte jedinečnou možnost přispět k vybavení tohoto památného kostelíku.

Oslava milénia Sv. Vojtěcha, jemuž byl tento stánek původně zasvěcen, je velikou výzvou k uctění tohoto národního patrona.

Závěr desetiletí duchovní obnovy národa pod záštitou sv. Vojtěcha, jehož oslav se zúčastní papež Jan Pavel II., je jistě dostatečným důvodem, abychom pro to něco obětovali. Přispět můžete na konto Římskokatolické farnosti Roudnice nad Labem u KB tamtéž. Č. ú.: 328 340-471/0100. Nebo přímo na naši adresu: Komenského 174, 413 01 Roudnice nad Labem.

Vernisáž stálé expozice v hradeckém středisku

V pátek 22. listopadu se konala v prostorách Pastoračního střediska v Hradci Králové vernisáž u příležitosti otevření stálé expozice obrazů akademické malířky Ludmily Jandové. Obrazy vystavené v interiérech tohoto střediska bude možné shlédnout v pracovních dnech od 9 do 18 hodin. Ludmila Jandová studovala na Akademii výtvarných umění v Praze v letech 1959–1965, poté 1966–1969 aspirantura na téže škole. Od té doby žije a tvoří v rodném Osíku u Litomyšle. Od r. 1962 vystavuje na mnoha místech

u nás i ve světě. Její práce jsou zastoupeny ve sbírkách Národní galerie Praha, Galerie moderního umění v Hradci Králové, Východočeské galerie Pardubice, Galerie Brno, Litomyšl a také v soukromých sbírkách doma i v zahraničí. Malířka často ztvárňuje biblická a další křesťanská duchovní témata. V Pastoračním středisku budou mj. vystaveny tyto cykly: Desatero, Genesis, Křížová cesta, Růžencová tajemství, Poslední večeře, Ukřížování, Nekonečné prostory, Korály lidství, Mateřství, Ochrana života a dětí. **ČBK**

□ LOGO pro jubilejní rok 2000

22letá italská studentka oboru umění Emanuela Rocchi je autorkou loga pro jubilejní rok, které si vybral Jan Pavel II. Představil je veřejnosti kardinál Roger Etchegaray, prezident ústředního výboru Velkého jubilea roku 2000. Je to modrý kruh, který symbolizuje svět, na něm je kříž a pět barevných holubic, reprezentujících jednotlivé kontinenty. Ve čtyřech rozích kříže jsou slova: **Christus Heri Hodie Semper** – Kristus včera, dnes, navěky. Kardinál vysvětlil, že kříž „znamená tajemství vtělení, jímž se stal Kristus podobný člověku... Kulatý tvar, ve kterém jsou umístěny holubice, je symbolem solidarity, která je vůdčí myšlenkou Jubilejního roku 2000. Salesián P. Angelo Amato pak představil spis **Kristus, Slovo Otce**, který připravila teologicko-historická komise Velkého jubilea. První dvě kapitoly se věnují tajemství vtělení. 4. a 9. kapitola pojednává o katechetických a pastoračních kritériích,

jimiž se má řídit nová evangelizace Božího lidu. 10. kapitola hovoří o Panně Marii jako o samém srdci Kristova spásnosného tajemství, nositelce milosrdenství a mateřství, vzoru víry, naděje a lásky. **V/S**

□ Nový předseda francouzského episkopátu

Novým předsedou Francouzské biskupské konference byl zvolen biskup z Aix-en-Provence Louis-Marie Bille (58 let). Místopředsedou byl zvolen biskup z Evreux Jacques David (66 let). Bille je nástupcem arcibiskupa Josefa Duvala. Nový předseda vyzval církev k větší angažovanosti ve společnosti. Je to nutné, neboť francouzská společnost stojí před velkým rozkolem, řekl arcibiskup pro deník „Le Monde“. Na jedné straně má společnost přání přemoci rozkoly a nezaměstnanost a vytvořit víc lidskosti; na druhé straně má strach a je neochotna najít prostředky, aby tohoto cíle dosáhla, prohlásil arcibiskup. **ČBK**

ŽIVOTNÍ POUTNÍ ZÁJEZDY DO SVATÉ ZEMĚ ZA MIMOŘÁDNÉ CENY V R.1997!

Izrael: 13. 2. – 20. 2., 14 500 Kč, obě cesty letecky;

Izrael – Sinaj: 11. 4. – 24. 4., 18 990 Kč, autobusem a lodí, zpět letecky;

Izrael – Sinaj: 24. 4. – 1. 5., 16 990 Kč, obě cesty letecky;

Izrael: 24. 4. – 1. 5., 16 450 Kč, obě cesty letecky;

Izrael – Egypt: 1. 5. – 14. 5., 19 490 Kč, letecky, zpět lodí a autobusem.

Vše již v ceně: letenky, loď, autobus, poplatky, ubytování v Izraeli i na lodi, polopenze v Izraeli i na lodi, pojištění, průvodce, duchovní doprovod, lékař, drobný dárek. U kombinované dopravy rovněž program na trase – Itálie, Řecko, Rhodos, Kypr.

Medjugorje – za vánoční cenu: 1 000 Kč, 27. 12. 1996 – 2. 1. 1997.

Lurdy – La Saletta: 8. 2. – 14. 2. 1997, 3 990 Kč !!! Výročí 1. zjevení Panny Marie v Lurdech.

Přihlášky a informace: CK – AVETOUR Jiří Chválek, Fr. Kupky 445, 518 01

Dobruška, tel./fax 0443/219 29, nebo 0602/44 16 70, mobil 0601/24 58 64.

PŘEKLADY Z ČEŠTINY DO ANGLIČTINY A ŠPANĚLŠTINY

a naopak v profesionální kvalitě a krátkých termínech zajišťuje Křesťanské informační středisko, Na Honech III/4932, 760 05 Zlín 5, telefon a fax 067/444 25

Za normostranu (30 řádek po 60 úhozech) přeloženou do cizího jazyka účtujeme 200 Kč, z cizího jazyka do češtiny 150 Kč. Hotovou práci dodáváme objednatelům poštou, faxem nebo na disketě v textovém editoru T602. Lze dohodnout i přímé odeslání přeložených dopisů jejich adresátům do zahraničí.

Československá provincie Řádu bratří Kazatelů (dominikánů)

a olomoucký konvent

si Vás dovolují pozvat při příležitosti svěcení obnoveného kláštera na

slavnostní mši svatou,

kteřou bude dne 7. prosince v 10.00 hod. sloužit olomoucký arcibiskup Jan Graubner v klášterním kostele Neposkvrněného Početí P. Marie.

Prostory obnoveného kláštera si budete moci prohlédnout od 15.00 do 17.00 hod.

* * *

V křížové chodbě olomouckého konventu se u příležitosti posvěcení obnoveného kláštera bude konat výstava o průběhu oprav a životě komunity, která potrvá od 7. do 20. prosince. Možnost prohlídky je každý den od 14.00 do 16.30 hod.

2. neděle adventní 8. 12.

Žalm 85 (84),9-14

Další z mnoha variací na téma „dobrý Bůh“. Zdá-li se mi ale „až moc dobrý“, potom je chyba ve mně. Dobrotu skutečného Boha totiž nemohou slova vystihnout, ale člověk ji může, jak víme, v životě zažívat.

Pondělí 9. 12. – Panna Maria, počatá bez poskvrny prvotního hříchu – Lk 1,26-38

Ano, a zase ano. To je jediná odpověď Bohu, která má smysl. S Pannou Marií ji teď mohou říci Bohu poctivě. Poctivé „ano“ v nějaké konkrétní věci.

Úterý 10. 12.

Iz 40,1-8

Jistota – to je útěcha v těžkých dobách. A Boží slovo zůstává – nejen napsané, ale v církvi živé. Hledat jistotu jinde nám nemůže stačit. A dávat druhým do života jiné jistoty by také nebylo k užítku.

Středa 11. 12.

Iz 40,25-31

Bůh je opravdu jiný než všichni, se kterými dělám v životě zkušenosti. A proto mohu, navzdory všemu těžkému a špatnému ve mně i okolo mě, prožít to, co říká prorok.

Čtvrtek 12. 12.

Iz 41,13-20

Takové touhy po vítězství si snad ani nepřipustíme. Jenže nejde o naši pomstu. Vše stojí na slovech „já jsem tvá pomoc“ a „učiním tě“. K tomu, čím mě chce Bůh učinit, bych měl dát teď souhlas – podle Mariina vzoru.

Pátek 13. 12.

Iz 48,17-19

Slovo Boha je stálé, a proto nás chce a může stále vyučovat. Aby to bylo možné, je třeba odmítnout jiné „učitele“ – strach, naše špatné zkušenosti, okolní lidi, vlastní moudrost. Hlas Božího slova lze v hlasu světa snadno přeslechnout.

Sobota 14. 12.

Žalm 80 (79),2-4

Toto se vyplnilo. Na Ježíši září „jasná tvář Boží“ – jsme zachráněni. Mohu teď na tuto tvář hledět a chválit.

Neděle 8. prosince 2. neděle adventní	- 1. et.: Iz 40,1-5,9-11 Ž: 85 (84),9ab+10,11-12,13-14 2. et.: 2 Petr 3,8-14 Ev.: M k 1,1-8	odp.: 8a
Pondělí 9. prosince slavnost P. M. arie, počatá bez poskvrny prvotního hříchu	- 1. et.: Gn 3,9-15,20 Ž: 98 (97),1,2-3ab,3c-4 2. et.: Ef 1,3-6,11-12 Ev.: Lk 1,26-38	odp.: 1a
Úterý 10. prosince férie	- 1. et.: Iz 40,1-11 Ž: 95,1-2,3+10ac,11-13ab,13cd Ev.: M t 18,12-14	odp.: Iz 40,9-10
Středa 11. prosince nez. pam. sv. Daniela I.	- 1. et.: Iz 40,25-31 Ž: 102,1-2,3-4,8+10 Ev.: M t 11,28-30	odp.: 1a
Čtvrtek 12. prosince nez. pam. sv. Jany Františky de Chantal:	- 1. et.: Iz 41,13-20 Ž: 144,1+9,10-11,12-13ab Ev.: M t 11,11-15	odp.: 8
Pátek 13. prosince pam. átka sv. Lucie:	- 1. et.: Iz 48,17-19 Ž: 1,1-2,3,4+6 Ev.: M t 11,16-19	odp.: slov. Jan 8,12
Sobota 14. prosince pam. átka sv. Jany od Kříže:	- 1. et.: Sir 48,1-4,9-11 Ž: 79,2ac+3b,15-16,18-19 Ev.: M t 17,10-13	odp.: 4

Breviář pro laiky

Uvedení do první modlitby dne:	NE	PO	ÚT	ST	ČT	PÁ	SO
	8.12.	9.12.	10.12.	11.12.	12.12.	13.12.	14.12.
Antifona	42	1606	42	42	42	1708	1734
Žalm	786	783	786	786	786	783	783
Ranní chvály:							
Hymnus	42	1607	42	42	42	1709	1734
Antifony	70	1608	950	965	981	998	1014
Žalmy	921	813	950	965	981	998	1014
Kr. čtení a zpěv	70	1608	77	80	83	1710	1735
Antifona k Zach. kantiku	70	1608	77	80	83	1614	1735
Prosby	70	1608	77	80	83	1711	1724
Záv. modlitba	71	1609	78	1613	1613	1614	1615
Modlitba během dne:							
Hymnus	43	123	43	43	43	43	43
Antifony	44	1609	44	44	44	44	44
Žalmy	926	1265	955	971	987	1004	1019
Krátké čtení	71	1609	78	81	84	88	91
Záv. modlitba	71	1609	78	80	84	87	90
Nešpory: SO							
Hymnus	41	41	1610	41	41	41	1714
Antifony	68	72	1611	960	976	992	1009
Žalmy	916	930	1661	960	976	992	1009
Kr. čtení a zpěv	69	72	1611	79	82	85	1717
Ant. ke kant. P. M.	69	73	1612	79	82	86	1614
Prosby	69	73	1612	79	82	86	1718
Záv. modlitba	71	71	1609	78	1613	1613	1614
Kompletář	1238	1242	1242	1250	1254	1257	1260
				1258			1238

Informace

o předplatném

Nezapomněli jste zaplatit předplatné týdeníku Světlo na rok 1997

– cena za jeden výtisk zůstává 5,- Kč

- 1) Odběratelé, kteří již **odebírají 1–10 kusů** (včetně) Světla týdně, našli všechny informace o předplatném na rok 1997 **ve zvláštní příloze** Světla č. 42 (tištěno zeleně). Složenka na úhradu předplatného byla součástí této přílohy. Jestliže jste tyto informace přešli a přílohu založili, můžeme Vám na požádání zaslat náhradní složenku. Předplatné mělo být uhrazeno do 1. 12. 1996. Ročník 1997 týdeníku Světlo Vám začne docházet jedině po zaplacení předplatného.
- 2) Odběratelé, kteří již **odebírají 11 a více kusů** Světla týdně, budou dostávat **faktury se složenkami** vždy začátkem měsíce, čtvrtletí či pololetí, stejně **jako dostávali v tomto roce**. První faktura jim tedy přijde spolu se složenkou v 1. č. 1997. Pokud chtějí provést nějaké **změny v odběru** (kusů, adres, termínů fakturace), prosíme nahlásit nejpozději **do 15. 12. 1996**.
- 3) Odběratelé, kteří si kupují Světlo od hromadných distributorů (např. v kostele), mohou pokračovat v tomto odběru i nadále.
- 4) Ti odběratelé, **kteří ještě Světlo neodebírají** a chtěli by si týdeník Světlo předplatit na rok 1997 na svou adresu, si jej mohou objednat na korespondenčním lístku na adrese administrace (viz tiráž v pravo). Zašleme jim ihned složenku na zaplacení předplatného na rok 1997. Světlo jim začne docházet až po zaplacení předplatného.

Objednávání Světla

Světlo si lze objednat
na adrese:

* * *

Matica cyrilometodějská
s. r. o.

EXPEDICE

Dolní nám. 24
771 00 Olomouc 1

* * *

Zájemce o předplatné
ze Slovenska prosíme,
aby se obrátili
na firmu **RODENY**
(adresa je uvedena
v tiráži), která Vám dá
instrukce
a zašle složenku
na zaplacení.

Matica cyrilometodějská, s. r. o.
EXPEDICE
Dolní nám. 24
771 00 Olomouc 1

Odesílatel:

Novinové výplatné

Poštovné úvěřováno

SVĚTLO – týdeník Maticy cyrilometodějské. S církevním schválením vydává a tiskne Matica cyrilometodějská v Olomouci v nakladatelství Maticy cyrilometodějské, s. r. o., Olomouc. Šéfredaktor Josef Vlček. Adresa redakce a administrace: Dolní nám. 24, 771 00 Olomouc 1; telefon a fax 068/522 28 03. Registrační značka MK ČR 7225. Podávání novinových zásilek povoleno Oblasťní správou pošty v Ostravě č.j. 2363/93-P/1 ze dne 23. 8. 1993. Objednávky vyřizuje administrace týdeníku. Administrace pro Slovenskou republiku: RODE-NY, Vinohradnícka 11, 949 01 Nitra, telefon 087/41 83 83; podávání novinových zásilek povoleno SF, š. p. ZSRP Bratislava, č.j. 3335-OPČ zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U tisků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medjugorje aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžadane nezveřejněné příspěvky nevracíme.